

יש יחוד זו"ן בד' פעולות הגוף הנעשים לדבר מצוה, וצריך האדם לראות עצמו כאילו השכינה בעצמה עושה את הפעולות

בְּגִוּוֹנָא דְשִׁכִּינְתָּא, אִיהִי מֵרָאָה דִּילִיָּה, שְׁמִיעָה דִּילִיָּה, רִיחַ נִיחּוּחַ דִּילִיָּה, דְּבוּר דִּילִיָּה, בְּרִישָׁא והנה יש

ייחוד בזו"ן גם בד' פעולות הגוף הנעשים לשם מצוה, כי כמו שהשכינה היא המראה והראייה של ז"א וכן היא השמיעה שלו וכן היא הריח ניחוח שלו וכן היא הדיבור שלו בכל אלו הפעולות שבראש שהם בעין אוזן חוטם ופה, שעיקר הפעולות האלו מתייחסות לשם הוי"ה שבז"א והשכינה משתתפת בהם. **הֵכִי אִיהִו בְּיָדִין, עֲשִׂית מְצוּה דִּילִיָּה** וכך הוא בד' הפעולות שבגוף שעיקרם הם מתייחסות לשם אדנ"י שבמלכות

שמשותפת עימם שם הוי"ה שבז"א, ואלו הפעולות שבגוף הם בידיים שבוזה השכינה היא בחינת עשיית המצוות של ז"א, דהיינו שהאדם המקיים מצוות בידיים הוא צריך להראות את עצמו כאילו השכינה עושה את המצוות האלו אל ז"א (רמ"ק), **בְּגִוּוֹנָא כְּרִיעָא דִּילִיָּה. בְּצִלּוֹתָא זְקִיפָא דִּילִיָּה** וכך הוא בפעולת הגוף שצריך האדם

לראות את עצמו כאילו השכינה כורעת לז"א, וכך בתפילה צריך האדם לראות את עצמו כאילו השכינה זוקפת אל ז"א, **בְּצִלּוֹתָא עֲמִידָה דִּילִיָּה** וכן בתפילה צריך האדם לראות את עצמו כאילו השכינה עומדת אל ז"א, (דְּאִיהִי מְזִלִּיה) **דְּאִיהִו דְּקִימָא קָמִיה בְּכָל אֲתָר, וּכְרַעַת לְגַבִּיה, וְאֲתַנְפְּלַת לְרַגְלֵיה בְּנִפְלִת אִפִּים, לְמִשְׁאֵל מִנִּיה רַחֲמִים עַל בְּנֵהָא**

דהיינו שהשכינה היא עומדת לפניו בכל מקום והיא כורעת אל ז"א והיא מתנפלת לרגליו בנפילת אפים בכדי לבקש ממנו רחמים על ישראל בניה, ולכן צריך האדם לראות את עצמו

כאילו השכינה בעצמה עושה את הפעולות האלו לז"א והיא מתפללת אליו בכדי שהוא

ישפיע שפע לישראל בניה (רמ"ק) ♦

השכינה מבקשת מז"א לחוס על ישראל ויש לה בושת פנים ממנו – כן ישראל צריכים להתפלל בענוה ובושה

אִיהִי עֲנוּה לְגִבִּיהָ, וְאִית לָהּ בִּשְׁת פָּנִים מִיָּהּ וזו השכינה

היא מבקשת מז"א לחוס על ישראל בניה בענוה וכן יש לה בושת פנים ממנו, ולכן

גם ישראל צריכים להתפלל בענוה ובושה. **וְלֹא כְּשִׁפְחָה בִּישָׁא, לִילִית,**

חֲצוּפָה בְּלֹא עֲנוּה, לִית לָהּ בִּשְׁת פָּנִים, אִימָא דְעֶרְב

רַב והיא לא כמו השפחה הרעה לילי"ת שהיא חצופה בלא ענוה שאין לה בושת פנים

כאשר היא מבקשת מז"א וזו הלילי"ת היא אמם של הערב רב, ומשום כך אומות העולם או

רשעי ישראל שהם העזי פנים שבדור הם מבקשים את אוכלם מאת ה' בעזות פנים (רמ"ק),

וּבְגִין דָּא אָמַר שְׁלֹמָה, (משלי יב) אִשְׁת חֵיל עֲטָרַת בַּעֲלָהּ

וּכְרָקָב בְּעֲצֻמוֹתָיו מְבִישָׁה ומשום כך אמר שלמה המלך על השכינה 'אשת

חיל עטרת בעלה/ ומשא"כ שעל הלילי"ת נאמר 'וכרקב בעצמותיו מבישה' מאחר שנמצא

בה כל דבר בושה. **דְּשִׁכְיִנְתָּא אִיהִי מִטְרוֹנִיתָא, שִׁפְחָה דִּילָהּ**

לִילִית, לִית לָהּ עֲנוּה, וְלֹא בִּשְׁת אֲנָפִין מְקוּדָּשָׁא בְּרִיךְ

הוא. וְהִכִּי בְּנָהָא עֶרְב רַב והנה השכינה היא בחינת המלכה, והשפחה

שלה היא הלילי"ת שאין לה ענוה ולא בושת פנים מלפני הקב"ה, ולכן כך הם בניה הערב

רב שאין להם בושה וענוה, **וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲתִיד לְאַעֲבְרָא**

הלימוד היומי

לָהּ וּלְבָנָהּא מַעֲלָמָא והנה הקב"ה עתיד להעביר את הלילית ואת בניה מהעולם, דַּמְּזִירִים אֵינוֹן מִבְּנֵי ט' מִדּוֹת, אֲסַנִּית מִשְׁגַּח"ת, (ר"ת אנוס"ה, שנוא"ה, נידוי, תמורה, מורדת, שכורה, גרושת הלב, חצופה, תערובת) מִמְּזִירֵי דְרַבָּנָן ואלו בניה הם ממזרים בני תשע מידות [שלב] הרמוזים בר"ת אסנ"ת משגח"ת, שהם בני אנוסה או שנואה או נידוי או תמורה או מורדת או שכורה או גרושת הלב או חצופה או תערובת והם אלו הממזרים מדרבנן שהם בני הלילית*.

סוד שימוש והליכה הם בזו"ן

וְכֵן שְׂכִינָה אֵיחִי שְׁמוֹשׁ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יְחִוּד
הִילִיָּה בְּצַדִּיק חַי עַלְמִין והנה סוד שימוש והליכה הם בזו"ן, כי

אור הרשב"י

אנוסה ממש ואנוסה מיירי בשאנסה לגמרי ומתוך ששני אלו קרובין להיות זה כזה חשיב להו כחד דהא רבי לוי אמר תשע מדות ובפרטן אתה מוצא עשר. בני שנואה – ששונאה ומתוך כך נותן דעתו על אשה אחרת. בני נדוי – שבא עליה כשהוא מנודה. בני תמורה – שבא על אחת מנשיו וכסבור שהיא צרתה. בני מריבה – אף על פי שאינו שונאה אלא שהיתה מריבה ביניהם לפי שעה. בני שכרות – שמתוך שכרותו אינו נותן דעתו על אשתו. בני גרושת הלב – שגמר בלבו לנרשה. בני ערבוביא – שבאו עליה כמה בני אדם. בני חצופה – שמעוזה פניה להיות תובעתו בפה.

[שלב] וכדאיתא בנדרים דף כ' עמוד ב' וברותי מכם המורדים והפושעים בי – אמר רבי לוי: אלו בני תשע מדות, בני אסנ"ת משגח"ה: בני אימה, בני אנוסה, בני שנואה, בני נידוי, בני תמורה, בני מריבה, בני שכרות, בני גרושת הלב, בני ערבוביא, בני חצופה.

וביאר הר"ן המורדים והפושעים בי – אלו בני תשע מדות שלפי שיש צד עבירה ביצירתן הוו מורדין ופושעין. בני אימה – לשון יראה שמטיל אימה על אשתו להזקק לה שלא כרצונה ומתוך כך אין בניו הגונים לפי שנוהג שלא כשורה כדדרשינן בפרק המוצא תפילין ואין ברגלים חוטא. בני אנוסה – גריעי טפי מבני אימה דבני אימה לא הוי

הלימוד היומי

השכינה היא השימוש של ז"א הנקרא הקב"ה ע"י שהיא משמשת ומתייחדת עמו ע"י היסוד הנקרא חי העולמים. וְאִי־הִי הֶהְלִיכָה דִּילִיָּה, (תהלים פה) צֶדֶק לְפָנָיו יִהְיֶה, לְמַעַבְד רְעוּתֶיהָ וכן היא ההליכה שלו, וכמש"כ 'צדק לפניו יהלך', דהיינו שהשכינה הנקראת צדק היא הולכת לפני ז"א בכדי לעשות לפעול את רצונו. (בראשית כד) וַיְהִי הוּא טָרָם כָּלָה לְדַבֵּר וְהָנָה רַבָּקָה יוֹצֵאת, רְהִיטָת לְגַבִּיָּה, לְמַעַבְד רְעוּתֶיהָ ועל השכינה נאמר וַיְהִי הוּא טָרָם כָּלָה לְדַבֵּר וְהָנָה רַבָּקָה יוֹצֵאת, דהיינו שהשכינה רצה לגביו בכדי לעשות את רצונו. בְּרֵאִיָּה, בְּשִׁמְיָה, בְּרִיחָא, בְּדַבּוּר, בְּעִשְׂיָה, בְּגוּפָא, בְּשִׁמוּשׁ, בְּהִלּוּךְ בכל השמונת החושים של ראייה שמיעה ריח דיבור עשייה בידיים ובגוף ובשימוש ובהלוך ברגליים, בְּכָל אֲבָר, אִי־הִי מְצוּיָה לְשִׁמְשָׁא לִיָּה, וְלְמַעַבְד רְעוּתֶיהָ וכן בכל אבר השכינה מצוות לעשות את רצונו של ז"א.

ישראל בני המלכות כדוגמתה בני ענוה ובני בושת פנים

וּבְנֵהָא, הִכִּי אֵינּוֹן בְּדִיוֹקְנָהָא, בְּנִי עֲנוּהָ, בְּנִי בִשְׁת אֲנָפִין, בְּלָהוּ בְּמִדּוֹת דִּילָהּ ולכן ישראל בניה הם כדוגמתה, שהם בני ענוה ובני בושת פנים מאחר שכולם הם כמו המידות של השכינה. וּבְגִין דָּא מְנִי קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִשְׁחָה, (שמות יח) וְאַתָּה תַּחְזֶה מִכָּל הָעָם אֲנָשִׁי חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנָשִׁי אִמָּת שְׁנָאִי בָּעַע ומשום כך צוה הקב"ה את משה ואמר לו ואתה תחזה וגו'. אֲנָשִׁי

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000